

Data, fordi det forekommer mig at varsele godt med Hensyn til det paataente Anlæg ved Silkeborg, og det forekommer mig ogsaa, at Lægerne i deres Erklæring, som jo er meddelt her i Lovforslaget, have fuldkommen Ret i, at det er noget besynderligt, at næsten alle andre Lande, her i Europa ialtsald, baade Syd og Nord for os, have saadanne Anstalter. Og den anden Omstændighed, de anføre, synes mig ogsaa at være fuldstændig i sin Orden, nemlig at det jo egentlig kun er de mere Velhavende, der kunne rejse til fremmede Badeanstalter, men at dette generer dem, der ere mindre velhavende, ikke at tale om, at Sproget ogsaa lægger mange Hindringer veien. Jeg skal derfor anbefale hele Lovforslaget; jeg tror, det i høi Grad vil være tidsparende og vise sin store Nytte, naar vi her i Lanoet kunne faae en saadan Anstalt oprettet, som her er foreslaet.

Orenboll: Jeg kan i enhver Henseende tiltræde den Anbefaling, som det ærede Medlem, der nu satte sig, gav det foreliggende Lovforslag. Naar man ser hen til de Erklæringer, der foreligge fra Sundhedskollegiet og fra en stor Del Læger, maa man jo sige, at der her i Landet er Trang til en saadan Helbredelsesanstalt, og den Frygt, man mulig fra en tidligere Erfaring om en lignende Anstalt kunde nære for, at den ikke skulde kunne betale sig, tror jeg er fuldstændig ugrundet efter det Opvisning, som denne Helbredelsesmethode for mange Sygdomme har taget i de senere Aar. Naar man af egen Erfaring kjender den Kjedsommelighed og Bekostelighed, som der er forbundet med at skulle tye til fremmede Badersteder, bliver man endnu mere indtagen i et Projekt som det, der her foreligger. Naar jeg derfor ligesom det ærede Medlem anbefaler Lovforslaget fuldstændig og ogsaa vil slutte mig til den Udtalelse, der kom fra ham om, at ligesom Rigsdagen havde viist sig særdeles venlig ligeoverfor Rysthospitalet paa Refsnæs, saaledes maatte man antage, at den samme Velvillie vilde blive den foreliggende Sag til Del, saa har jeg dog nogen Betænelighed ved Lovforslaget, naar jeg ser hen til den henfynsløse Maade, tør jeg godt sige, hvorpaa alle Regeringslovsforslag blive behandlede i Folkethinget. Jeg tør sige det, fordi der en Mulighed for, at, naar andre Lovforslag, der ere ligesaa eller meget mere paatrængende nødvendige, blive lagt til Side, da ogsaa dette Lovforslag bliver lagt til Side. Det er for at henvende et Spørgsmaal til den høitærede Finantsminister, at jeg bringer denne Side af Sagen frem, idet jeg nemlig ikke ser rettere, end at, saafremt dette Lovforslag skulde støde paa Banffeligh-

heder — jeg haaber det ikke — maa jo den høitærede Finantsminister administrativt kunne gjøre det Samme, som tilsigtes i § 1. Denne Paragraf, saaledes som den er affattet, idet den nemlig gaar ud paa at give et eventuelt Selstaa et Areal i Arvefæste, kan jeg ikke forstaa rettere i den Sammenhæng, hvortil det staar, end at der der sigtes til den noget usædvanlige men lovmedholdelige Maade, at give Jordarealer i Arvefæste paa, nemlig uden Ret til at sælge og pantsætte. Denne Slags Arvefæste, som jo iøvrigt hos os ikke bruges meget mere, er imidlertid ikke efter min Mening en Afhændelse. Jeg tror derfor, at skulde Lovforslaget støde paa Banffeligheder, maa den ærede Minister være berettiget til administrativt at bortfæste det omhandlede Areal, og skulde han have Betænelighed ved at bortarvefæste det, ja, saa gives der ganske vist flere forskjellige Maader, hvorpaa Staten, Staten, som repræsenteres af Finantsministeren, kan overdrage Benyttelsen af et saadant Areal paa en Maade, der sikrer baade Staten og den Paagjældende, som skal overtage Arealen. Selv om den høitærede Finantsminister, hvad jeg haaber, er enig med mig i den Betragtning, at han kunde afgjøre Sagen administrativt, kan jeg dog godt forstaa, at Lovforslaget er forelagt, fordi der vistnok vil behøves en Lovbestemmelse for at kunne laane disse 40,000 Kr. ud. Jeg skal derfor blot indstrænke mig til at udtale det Haab, saafremt Lovforslaget skulde støde paa Banffeligheder, eller saafremt Lovforslaget ikke skulde støde paa Banffeligheder, men blive lagt til Side i en Tid, som ikke staar i Forhold til den Tid, der bør anvendes til dets Behandling, at den høitærede Finantsminister saa ikke vil vige tilbage for at opfylde det, der tilsigtes med den Bestemmelse, der staar i § 1, administrativt.

Clansager: Jeg kan være enig med de to foregaaende Talere i de Betragtninger, der af dem ere fremsatte angaaende dette lille Lovforslags Hensigtsmæssighed, idet jeg ogsaa mener, at en saadan Anstalt, der jo ikke vil være forbunden med nogen overmaade stor Bekostning med Hensyn til Anlægget, kan være gavnlig og hensigtsmæssig for Befolkningen. Jeg vil derimod ikke haabe, at de Betæneligheder, som af den ærede sidste Taler bleve udtalte angaaende Lovforslagets Skjæbne i det andet Thing, skulle vise sig at være begrundede. Jeg antager, at et saadant Forslag, der jo formentlig fra alle Sider vil anes for at være i Befolkningens Interesse, ikke vil støde paa nogen Modstand. Skulde imidlertid det utænelige Tilfælde